

БОРБА

ОРИАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVI брой 13 (1316)

Търново, четвъртък, 28 януари 1960 г.

Цена 20 ст

ГОЛЯМ УСПЕХ В ЧЕСТ НА ПЛЕНУМА

В чест на Пленума на ЦК на БКП по промишлеността и техническия прогрес колективът на Горнооряховското жп управление отчете нов голям успех. Планът за месец януари за натоварването в тонаж бе изпълнен с 5 дни предсрочно. Вместо 649,750 тона по план бяха извозени над 650,000 тона. В сравнение с 1959 год. януари месец завършва с много по-големи резултати. Тогава планът беше 465,000 тона, а бяха извозени 455,000.

До края на месеца желез-

ничарите ще извозят още около 150,000 тона, с което извършената работа в сравнение с миналата година ще бъде почти двойно повече.

Преизпълнен е и планът за статичното натоварване на ос. Като преизпълниха този показател със 180 кг на вагон, те успяха да извозят предложените им товари с 502 вагона по-малко.

Ас. Георгиев, дописник

☆

Колективът на товарна гара — Горна Оряховица по-срещна Пленума на Централния комитет на БКП по промишлеността с изпълнен януарски план. Силно разрасна товароборътът. Голям дял за неговото осъществяване се пада на товарна гара. Още от първите дни на новата година, благодарение на уметелото ръководене на работата, колективът започна да преизпълнява своя план. Осигуряваха се исканите вагони. На 26 януари даже бяха отпуснати 32 извънпланови вагони.

Всичко това даде възможност плана на гарата да се изпълнява и за месец януари вместо предвидените 32,000 тона вече са натоварени 41,500. Планът по разтоварването на вагоните е изпълнен 163 на сто, като са разтоварени в повече от месечния план над 1,500 тона.

Ст. Стефанов

На Пленума на ЦК на БКП

по промишлеността и техническия прогрес

Във вторник в залата на Народното събрание започна своята работа пленумът на Централния комитет на Българската комунистическа партия по въпросите на промишлеността, който в продължение на няколко месеца бяха обсъждани от партийни, държавни и стопански дейци, от специалисти и трудеци се в цялата страна.

Пленумът бе открит от първия секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия д-р. **Тодор Живков**.

Доклад по въпроса за по-нататъшното развитие на тежката промишленост, разширяване на нейната суровинна база, за специализация и коопериране на промишлеността изнесе секретарят на Централния комитет на БКП д-р. **Таню Цолов**.

Пленумът изслуша доклад за техническия прогрес в промишлеността от кандидат-члена на Политбюро и завеждащ отдел „Промисленост“ на ЦК на БКП д-р. **Младен Стоянов**.

Съдоклади изнесоха първият секретар на Софийския градски комитет на БКП д-р. **Георги Костов** и първият секретар на Габровския окръжен комитет на БКП д-р. **Пенчо Карапанев**.

На вчерашното заседание се изказаха: инж. **Данчев** от батерийната фабрика в София, инж. **М. Кънев**, началник на Енергийно управление към Комитета по промишлеността, **Йордан Христов**, секретар на Окръжния комитет на Партията в Бургас и други.

На следобедното заседание говори посланикът на Народна република България в СССР д-р **Любен Герасимов**. Той посочи големите възможности, които ни се предоставят да се ползуваме от светската техническа информация и образци. Освен това д-р. Герасимов изтъкна, че от 10,000 бригадири в СССР 7,000 се завръщат в Родината, получили специалност.

Изказаха се и другарите **Панайот Даскалов**, директор на Научно-изследователския институт по хранителната промишленост в Пловдив, **Нинко Стефанов**, председател на Комисията за държавен контрол и други.

Добри резултати и проекти, но слабо раздвижване

Кооперативното стопанство в с. Церово кория получи през 1959 година доходи на 1,000 декара обработваема земя по 347,000 лева срещу 220,000 през 1958 година. В проекто-плана за 1960 г. са залегнали по 503,000 лева или 215 на сто спрямо 1958 година.

Един от отраслите, на който кооператорите развита тази година е ранното зеленчукопроизводство и зеленчуковото семеннопроизводство. От зеленчуци очакват над 2,300,000 лева и от зеленчукови семена — 1,086,000 лева. За производството на зеленчукови семена ще бъдат използвани 1,500 декара площ, от които 1,100 декара в с. Миндия.

А опит в семеннопроизводството не липсва. Тежка беше 1959 г. за церовокорийчани. Защото жестока градушка опустоши зеленчуковите градини и разсипа много дру и култури. Но кооператорите не се отчаяха. Веднага се хванаха на работа и спасиха значителна част от реколтата. И, въпреки че от „Сортовите семена“ препоръчаха след градушката да се изкоренят доматите за хетеро-

зисни семена в с. Миндия, кооператорите решиха да ги спасят. Пръскаха ги, опковаха ги и накрая набраха по 8 кг хетерозисно семе от декар. А един килограм се заплаща по 1,100 лева, извън месето на доматите.

В същото време в Церово кория 26 жени, под ръководството на упоритата отговорничка на хетерозисния участък **Никила Понева Радева**, спасиха по-слабо ударените домати и получиха по 14 кг хетерозисно доматено семе от декар и по 6,000 кг домати. Особено се отличиха **Данка Д. Попова**, **Марийка В. Райкова** и **Иванка Кадлева**, които получиха от редовете, за които отговаряха, по над 1,000 кг домати.

Тия примери показват, че кооператорите от ТКЗС в с. Церово кория могат да преодоляват големи трудности и ще се справят със задачите, които стоят пред тях. А те не са малко.

В Капиново се строи извор за напояване на 1,600 декара, в Пчелине — за 300 декара. Предстои изграждането на помпена станция между Капиново и Миндия за напояване на 1,000 де-

кара. Има да се терасират около 100 декара. Искане от 700 декара чака почитване. Нужно е да се подготви говедовъдната, угоителна ферма при Пчелине. Преустройването на чакъл за пътя се забавя. Засади се извършва тор в зеленчуковите градини.

Въпреки големия брой задачи, личи известно самоуспокоение, предимно у ръководителите. Засади излизат на работа около 30 на сто от кооператорите, включително животновъдите.

— Оня ден бях на открито партийно събрание в Миндия, — разказва секретаря, на Общинския партнен комитет **Георги Ангелов**. — Хората питат кога ще излизат на работа. Напират, Ние малко я поотпуснахме. Хванахме се да уреждаме кадрите — бригадири, зеноводи и т. н. и изпуснахме работата. Сега вече се забелязва малък подем. Но направеното още е малко.

Тия думи не се нуждаят от коментар. Нужно е сега да се мобилизират хората, за да бъдат резултатите още по-добри.

Хр. КОНСУЛОВ

ПОСЛЕДВАЙТЕ ПРИМЕРА НА БРИГАДИТЕ НА ИВ. ГЕНЧЕВ И Т. ЕНЧЕВ!

В чест на Пленума на ЦК на БКП на борба за званието „Бригада за социалистически труд“

Бригадисти на Ив. Генчев. Сега всички имат инициалите, колективно обхващат въпросите и работата е по-спорна.

Снимка: Денчо Куцаров

вата норма 143 на сто, или за 5 и половина часа, да не се допуска лошокачествена работа. да се уплътнява работното време на машините 98 на сто, да се реализира икономия от стари материали, вложени в работата, за 5,000 лева, да се направят най-малко 84 работнически предложения и 7 рационализаторски, образцово да се поддържат машините и работните места, да изградят здрав колектив и всички да участвуват в курсовете за квалификация, като постоянно обменят опит помежду си.

С всеки изминат ден повишеното старание кара да растат успехите. Трудните норми се изпълняват, 180 на сто, без лошокачествена работа.

Бригада, която да се бори за званието „Бригада за социалистически труд“ е изградена и в карамелажния отдел на бонбонетната фабрика. Начело застана **И. Енчев**. Тук се предвидна трудните норми да се изпълняват за не повече от 7 часа, да не се допуска рекламации, да се посещават курсовете за квалификация, да се направят работнически и рационализаторски предложения, всички да работят по почина на Вороши, да се създадат образцови другарски отношения. Все сериозни изисквания, но изпълними.

Ив. Димитров

Съревнованието продължава

В салона на пощенската палата в Търново се състоя тържеството. Още в началото приятно настроение създадоха песните на групата при телефонната профорганизация в Търново. Доклад за резултатите от изпълнението на договорите за съревнованието със Старозагорски окръг за 1959 година изнесе началникът на Окръжната станция на съобщенията **Илия Стоянов**.

Само за четвъртото тримесечие на миналата година са записани в повече 3,800 абонати за вестници, радиофицирани са 4 нови сели-

ща, подобри се качеството на път и радио услугите.

През четвъртото тримесечие старозагорци имат по-добри резултати и те печелат съревнованието. Обаче за годината търновци реализираха 575,973 лева надпланов приход, подобриха са значително работата си и крайното първенство им принадлежи.

Предложението за сключване на нов договор за съревнование бе подкрепено с ентусиазъм. Накрая бяха раздадени парични награди.

Ал. Русев, дописник

Новите оранжерии, които ще бъдат завършени скоро.

Отговорникът на оранжерията Атанас Тодоров почиства първите листа на краставиците.

Решаващи дни

Сега е времето, когато се залагат парниците за производство на расади от домати, пипер, патладжан, зеле за ранното полско производство и краставици за парниково производство. От качествено и срочно извършване на работата по расадопроизводството в края на януари и началото на февруари ще зависят по-нататък добрите резултати от борбата за повече ран зеленчук.

Много кооперативни стопанства добре подхващат работата в зеленчуковите градини. Произведен е добър расад за парниково производство на домат, шинки, сладък пипер, който вече е пипиран.

В много ТКЗС обаче се допускат редица слабости в работата, които впоследствие биха се отразили зле върху производството на ранни зеленчуци. Не е довършено още основното напояване, почистване и дълбоко изораване на зеленчуковите градини. В някои стопанства градините се орат без да се почистят предварително от растителните остатъци на предшестващата култура, което ще затрудни много механизиранието на производствените процеси.

Поради ненавременно почистване на парниците и незираване на парниковата почва със слама, в почти всички стопанства парниците се зареждат с кална парникова почва. Това води до масово разпространяване на болестта сечене по расада, срещу която не се води сериозна борба.

През есента в нито едно стопанство парниковата почва не беше облагородена. Не се обеззаразява и сега при сентбата. Дори не са до-ставени съответните препарати — меден карбонат или гермизан набавице. Няма и препарати за борба срещу други болести и неприятелни по зеленчуковите култури. Тази е причината в с. Добри дял да се появи масово листна въшка по шинките, срещу която са пръскали с хексахлоран, който е неефективно и рисковано средство.

Не се чувствава и мобилизация на силите за изпълнение на задачите в зеленчуковите градини. В Радаково, Драганово, Козарево и други места на работа излизат малко кооператори,

поради което не са изплетени розгозките, не се извозва оборски тор за зареждане на парниците, не е ремонтиран парниковият инвентар и пр.

Какво трябва да се направя, за да се избегнат тези слабости, да се излезе от изоставането?

Преди всичко е необходимо градинарите строго да спазват най-подходящите сезони срокове за различните видове култури. Сентбата на семената да става само в добре затоплени парници, за да могат да покълнат, а след това расада да се закрие добре. Затова ще бъде нужно без всякакво отлагане да се доставят необходимите семена, препарати за растителна защита, торове, инвентар и пр.

На всички е известно от какво голямо значение за правилното развитие на растенията се явява пикирането на расада в торови саксии. Това налага да се осигури достатъчно угнил оборски тор, чимова почва, пясък, пепел, да се ремонтират пресите и другият инвентар. Изобило на пикирането на расада в саксии или кубчета трябва да се отдава голямо значение.

Много важно значение за ускоряване узряването на ранните зеленчуци имат мероприятията, които ще приложат градинарите при отглеждането им. В тази връзка управителните съвети на ТКЗС и специалистите трябва да проведат съвещания с градинарските бригади, на които да разработят и приемат конкретни мероприятия. В това отношение голяма роля ще изиграе сръчно и качествено засяване на семената, закаляването на по-никналия расад, навременното му пикиране на полето под полиетилена и т. н.

Планът за ранното зеленчуково производство в окръга през настоящата година е значително по-голям от миналогодичния. Да се изпълни той успешно сили и възможности в кооперативните стопанства има. Трябва само управителните съвети на стопанствата и агрономите правилно да насочат усилията на кооператорите-градинари към бързо и качествено изпълнение на задачите, които са от решаващо значение за производството на ран зеленчук.

Доволен е зеноводът Васил Ъладков. Расадът от репички и моркови е в отлично състояние.

Най-активно участие в плетенето на кошове взема Минчо М. Джонгов.

НАПРЕГНАТ ТРУД В ЗЕЛЕНЧУКОВАТА ГРАДИНА

ГОЛЕМИ усилия положиха кооператорите от четвърта градинарска бригада при ТКЗС „Октомврийска победа“ в с. Поликрайче през 1959 година. В резултат на това, въпреки неблагоприятните климатични условия, те изпълниха плана си 91 на сто. Получената продукция е за 1,653,000 лева. От отделни площи постигнаха високи добиви. По 4,681 кг пипер бяха набрани от 60 дка, а краставици — 44 тона набраха 85 тона. За 1960 година градинарите отново прецениха възможностите си и посяха задълже-

ние да получат много по-високи добиви. Те държат на думата си. Затова и в студентските дни всички са редовно на работа.

Заван бригадният съвет разпределя работата по зела. Едни плетат розгозки, други пълнят парници, ремонтират рами, плетат кошове и кошници. Досега са изплетени над 2,800 розгозки, ремонтирани са над 3,200 парникови рами, изплетени са 820 кош, над 100 кошници, заредени са 220 парника с репички, краставици, магданоз, шипки,

салата, домати, зеле, лук и други.

На тези трудолюбиви хора допада всяка работа. Тях ще ги видите и на строящите се две нови оранжерии, които ще бъдат заредени с домати на плод.

За още по-добро задоволяване нуждите от зеленчук тази година се предвижда увеличаване площите на зеленчуковата градина. Здравият колектив, който работи заедно, ще успее да осъществи това.

Т. ИВАНЧЕВ
П. ТАРАСЕНКО

КОМУНИСТИТЕ ПАК ЩЕ БЪДАТ НАЧЕЛО

Една от най-отговорните задачи, която имаше да изпълни през миналата година колективът при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, бе преустройството на захарната фабрика. Само за няколко месеца трябваше да се построи почти нова фабрика.

Създадена бе здрава организация. Изградени бяха партийни групи на всички участъци. Комунистите застанаха на най-трудните обекти. Укрепиха се и агитаторският апарат. Всеки комунист получи поръчение. В трудовата битка се роди фабричният стеновник „Захаровар“. Всеки ден радиопредавател предаваше бюлетин за хода на работата. Между отделните колективи се разгърна напрегнато трудово съревнование.

Пълната мобилизация на колективите на захарната фабрика, стройучастията — Г. Оряховица, „Енергомонтаж“ — София, ремонтните работилници и капиталното строителство при завода позволи с чест да се изпълни обещанието. На 1 август фабриката започна да работи.

През време на захаропредавателната кампания масово-политическата работа бе поддържана. В партийното бюро и техническото ръководство се получи отпускане. Не се създаде пълна мобилизация на комунистите и колектива на фабриката. И така всеки ден във фабриката се преработваше с 300—350 тона по-малко цвекло. Поради това, макар фабриката да изпълни годишния си план, тя приключи годината със загуба.

Тези успехи и недостатъци в работата на заводската партийна организация бяха изтъкнати на заводската партийна конференция, която се състоя на 23 януари т. г.

В доклада изнесен от др. Иван Денчев, секретар на заводския партийен комитет, се посочи още, че годишният план на завода е изпълнен в ценово и натурално изражение, но плана по себестойността е изпълнен само от бонбонетната фабрика. Така стана, защото заводският партийен комитет, партийните бюро и ръководството на завода са работили незадоволително по този важен показател. Ако захарната фабрика, например, редовно преработваше по 2,500 тона захарно цвекло на деценовие, щяха да се направят над 3,100,000 лева икономии, които значително щяха да снижат себестойността на захарта.

Посочена бе и незадоволителната работа на службата „Земеделие“ за повишаване захарността на цвеклото. Ако не бяха допуснати тези и редица още недостатъци, изтъкнати в изказванията на повече от 24 делегати, несъмнено колективът на завода би завоювал значително по-големи трудови успехи.

Посочените слабости трябва да се имат предвид при изпълнението на огромните задачи от заводския колектив през настоящата година. През 1960 г. той ще даде промишлена продукция за 130 милиона лева повече от миналата година. Продукцията само в захарната фаб-

рика ще се увеличи 2.4 пъти. Но, за да стане това, до месец август ще трябва да се извърши огромно преустройство.

„През миналогодишната реконструкция бяха усвоени 42 милиона лева, а през настоящата само през първото шестмесечие са предвидени 106 милиона и за останалите месеци ще бъдат отпуснати пари за довършването на строежите — заяви в изказването си главният директор на завода Н. Йорданов. — Това говори от какво огромно значение е този строеж за Родина. И това ни задължава нас, комунистите, най-малко миналогодишния опит, и сега да бъдем начело“.

В своето изказване секретарят на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов постави редица задачи. Комунистите не само да бъдат начело в реконструкцията, но така също да бъдат първи в овладяването на новата високопроизводителна техника, да бъдат за пример в борбата за снижаване на себестойността, за подобряване на качеството и разнообразяване на асортимента.

„Главна задача на заводския партийен комитет и на партийните организации — казва той — трябва да бъде постоянно да се подобрява активността на комунистите в обслужването и решаването на задачите, все по-голямо укрепване връзките на партийните организации с всички трудещи се в завода“.

Ив. Вачев
редактор на многотилюжката „Заводска борба“

Малкият 8-годишен Федя Георгиев Трифонов е ученик във II клас по цигулка в детската музикална школа — Търново. Упорито се учи Федя, както в училище, така и в миколата. Той е един от отличниците и с неговия успех се гордее учителят му по цигулка Панайот Дамиянов.

Сега Федя упорито се готви за продукцията на отличниците, която ще бъде изнесена през м. февруари в Дома на офицера.

Снимка: П. Тарасенко

В комсомолските редици

Към високопочетното звание

Неотдавна комсомолският комитет при фабрика „Б. Мавриков“ в Търново призова младежките бригади да се борят за званието „Бригада за ударен комсомолски труд“.

Вече седем бригади в предприятието се стремят към това високопочетно звание. Бригадата на Иван Борисов за двадесет дни на януари произведе 625 метра повече плат. Надпланова продукция дадоха и бригадите на Иван Маринов и Атанас Цонев.

Производствените успехи на някои девойки като Костадинка Колева и Димитрина Пашева, показват, че и за званието „ударник на комсомолския труд“ има претенденти.

Георги Радев, дописник

Край

предачната машина

Един от най-хубавите дни през седмицата в живота на учениците от единнадесети „а“ и „д“ класове на Първо политехническо училище в Търново е четвъртък. Този

ден те са на практика във фабрика „Б. Мавриков“. Заедно със своите другари — младите работници и работнички те прекарват приятни часове на творчески труд. Наскоро средношколците се запознаха със сложяването и разглобяването на предачната машина. Старанието при изучаването на шло-серството им позволи с не голяма трудност да ремонтират и една повредена машина.

Практикуващите ученици в края на годината ще получат разряди по специалността.

Б. Илчев

Без слаби бележки

Близко 200 курсисти всеки ден изпълват стаята на Машинно-тракторното училище в с. Златарица, за да пъхнат утре със светските трактори по плодородните поля като господари.

Второкурсниците завършиха първия срок с добър успех и без нито една двойка. Още отсега като отлични механизатори се очертават Хр. Йорданов, Здр. Каменов, В. Ангелов и Ил. Петров.

Стоян Ангелов

РАЗГОВОР МЕЖДУ ПРОПАГАНДИСТИ

НЕ БИВА ДА СЕ ИЗБЯГВАТ НЯКОИ ТЕРМИНИ

Много неща от метода на пропагандиста Ст. Паскалев, които той, чрез стражниците в бр. 131 от 31 октомври м. г. на в. „Борба“, изложи, ми харесаха и помислях в моята работа. Но по някои въпроси аз като пропагандист не споделям и не практикувам.

Първото и най-важното условие за успеха на кръжко, според мене, е пропагандистът и участниците в него да идват редовно с желание и вяра, че ще научат много. И прав е другарят Паскалев като казва, че е трудно, защото, пропагандистът трябва да намира най-добър подход за работа с хората, и приятно, защото чувствуваше с всяко изминато звание как участниците растат, придобиват нови знания от предавания материал.

В кръжко, който ръководя, по икономия на транспорта, участвуват производственици от разредителната гара Г. Оряховица. Те са предимно млади хора — членове на Партията и Комсомола. В своята практика другарят Паскалев мисли, че думи като „производствени отношения“, „обществено разделение на труда“ и др. не бива да употребява, защото трудно ще се разбере.

Смятам, че това е неправо. Младите хора трябва да назовават термините така, както са дадени. Та тези

думи всекидневно навлизат в нашия речник и с повече-малко обяснения те ще се разберат. Тези думи трябва да се разберат и знаят от всеки прогресивен човек, особено от младежите. Например, когато става дума за определяне на икономическата същност на транспорта като отрасъл на материалното производство, кръжочниците знаят най-правилно определение, което му дава Карл Маркс и изясняват историческото развитие, което е преминало транспортът според марксистко-ленинското учение.

Ценно за нас е да обменим опит как да се провеждат лекциите. Мисля, че започването на занятията с въпрос извън предвидения материал не е полезно. Разговори на тема за футбол, за филми, театри, международни и вътрешни събития, които не са във връзка с лекцията — трябва да се прекратят със започване на занятията. Въпроси от този характер може да се разглеждат през седмицата било през време на политически информации, било между другари — организирани или не. Но времето, определено за кръжко (което е кратко), трябва да бъде напълно организирано и целенасочено, като предвиденият материал се излага последователно, пълно, логично.

Със започване на занятията в нашия кръжок, първо правя препитвания чрез по-

ставяне на въпроси към всички, да си помислят и тогава изпитвам един от тях.

Например, задавам въпрос: „Що е оборот на вагона?“. Всички си помислят една минута и тогава вдигам ръководителя по движението Какавълков. Той е комсомолец, ученолюбив и отговорен на въпроса пълно, изчерпателно. Веднага искам да каже кой от елементите на оборота на вагона зависи от разпределителната гара и какво той като ръководител по движението прави за изпълнението му. Какавълков отговаря: „Транзитните престои“. И, за да ги намаля, той изпраща влаковете по график и тежкотоварни. Във връзка с такъв въпрос понякога стават да отговарят и други от смените, като разказват кратко за мерките, които вземат за съкращаване на транзитния престой на вагоните.

Хубаво намирам в метода на преподаването на другаря Паскалев, че си служи с нагледни материали и посещаване на Окръжния музей и други.

Обикновено времето през едно занятие на кръжко разпределям така: кратко въвеждане и насочване към работата на кръжко (прекъсване на приказките по други въпроси и насочване мислите на кръжочниците към последния взет материал); поставяне на въпроси към всички по последната тема и единични изпитвания — до 15 мин.; подготовка и въвеждане към новата тема, като я свързвам с предадения материал. Поставям темата ясно и по тонки (записват се на черната дъска); новата тема, която предавателно добре съсобини и планирал, я предавам чрез разказване. Използвам примери от нашата практика, нагледни материали, всичко 30—40 минути; обобщаване предадения материал и насочване къде може да се приложи в работата. Огворявам на зададени въпроси въпроси — всичко 10 минути.

Желая пропагандистите от нашия окръг да се изкажат и по мой начин на работа, чрез страниците на вестника, чрез страниците на вестника.

Стефан КУЛОВ

гара Г. Оряховица

НАУЧЕНОТО — НА ПРАКТИКА

На три километра югоизточно от Свищов се намира Селскостопанският техникум „Алеко Константинов“. В него се подготвят младши агрономи и зоотехници за селското ни стопанство.

С голямо старание курсистите от Техникума овладяват знанията и едновременно ги прилагат на практика в стопанството на училището. Изградени са две полевъдни бригади с по четири звена. През изтеклата година обработваха 29 да лозе, 43 да овощна градина и 21 да зеленчукова градина. В опитното поле въведоха осемпълно сеитбооръчение, проведе се опит със 6 сортове пшеница, с картофи и царевица. Във

фермите въведоха студено отглеждане на телетата, храним с биомини малките пилета.

От миналата година Техникумът е на самообслужване. Направихме редица подобрения на сградата и помещението на Техникума, в кабинети и двора. В работата се отличават особено курсистите Вярка Никова, Димитър Иванов, Павел Менцов, Неделин Андреев, Тодор Върбанов и други.

Комсомолската организация при Техникума организира силите на курсистите за спечелване на званието „Техникум — национален първенец“.

Георги Игнатов,
курсист

Пионери събират старо желязо

Учениците — пионери от с. Големани се отзовават на призива да събират на повече вторични суровини. Обхождат къщите, за кратко време групата пионери

събра 374 кг старо желязо. Най-добре се проявиха пионерите Пенка Стефанова, Марияка Петрова, Генка Денева и др. Акцията продължава. Ст. Големански

ИЗ НАУКАТА И ТЕХНИКАТА

Полупроводник определя цвета на течността

МОСКВА. — Грузинският учен Коба Патарий е конструирал полупроводников уред за определяне цвета на течностите, получаващи при цветните химически реакции. Уредът се използва за анализ на цветните показатели на вината и коняците. Обективното определяне на цвета на вината и коняците е необходимо за изкривяване на вкусовете им качества и за технологичната на приготвянето им.

Новият уред дава възможност да се долавят и най-тънките отклонения на цветната гама, недостъпни за човешкото око, хлябят пъти по-точно, отколкото с използвания досега фотокалориметричен метод. Новият уред позволява да се внесат технологически поправки, за да се получи необходимият цвет на вината и коняците, както и на други цветни съединения.

Плаваща птицеферма

МОСКВА. — Изобретателите Ракитянски, Тихонов, Давидов и Кухаренко, съобщава сп. „Техника молодежи“, са предложили плаваща птицеферма за отглеждане на гъски. Птицефермата представлява едновременно сал с монтирани в него обсека барака. Когато на едно място запустят от храна се свършат, птицефермата се премества на друго място. Тя се обслужва от един човек, който веднаж в деценовие обикаря с лодка концентриран фураж.

Изчислено е, че при този начин на отглеждане на гъски се икономисва два пъти концентрираният фураж. За един сезон на тази птицеферма могат да се отглеждат 5—6 хиляди гъски.

Транзисторен кварцов часовник

ПРАГА. — Институтът за радиотехника и електроника при Чехословашката академия на науките е изработил прототип на нов транзисторен кварцов часовник, който е 100 пъти по-точен от най-добрите часовници. Само шест месеца след получаване на прототипа народното предприятие „Електрослес“ е започнало серийното производство на часовника. Основният механизъм на новия часовник е транзисторен осцилатор, управляван от кварцовия плочка със 100,000 обикновения в секунди. Със специално съоръжение се осигуряват секундни импулси с точност едни хилядна от секундата. Тези часовници ще служат в централите за точно време и при някои изследователски работи на открито.

КРАТКИ ВЕСТИ

Изложба на предмети с национална и цветна бродерия, пестроцветни шити килимчета, възглавници и др. организира по случай 50-годишнината на Международния ден на жената — 8 март женкомисията при Отечествения фронт в с. Драганово.

Битовата драма „Майстор“ представи с успех самодейният театрален колектив при народното читалище „Поука“ в с. Леденик.

Втора извънредна сесия проведе народният съвет в с. Буйновци, на която бе

приет бюджетът на селската за настоящата година.

Годишното си отчетно събрание проведе читалище „Звезда“ в с. Правда.

Годишни отчетно-изборни събрания проведеха и селският комитет на Отечествения фронт в с. Средно село, както и Отечественият фронт във Върбица.

Художествена програма пред трудещите се от селото изнесоха учениците от прогимназията в с. Беляковец.

Експертните, участници в курса по есперанто към читалище „Искра“ — Търново, проявяват активна дейност в усвояването на езика.

Тринадналият отряд

от В. УСПЕНСКИ

(17)

Преди всичко се изясни, че Ахмед Маничаров не живее в града. Нямаше го и в списъците на изселените от областта за сътрудничество с фашистите. До военните архиви бяха унищожени по време на окупацията. Да установи работил ли е до 1941 г. в Бахчисарай кокухарят Маничаров, също не им се удаде. Местните другари обещаха да направят всичко, което им е по силите. Но сведенията за кокухаря, с които Осадчий разполагаше, бяха съвсем оскъдни.

Нощта майорът и старши лейтенантът прекараха в хотела. Още щом почна работният ден в учрежденията, Веткин се отправя към арела на кокухарите, а Михаил Михайлович — в гражданското отделение.

Старши лейтенантът говори с много хора. Но почти всички бяха дошли в Бахчисарай след войната и нито не знаеха за Маничаров. В шестнадесет часа Веткин влезе в ресторанта, където трябваше да се срещне с

Осадчий и да обядва. Майорът вече седеше зад една отдалечена масичка и четеше вестник.

— А, яви ли се? — весело посрещна той Веткин. — И разбира се, нищо ново.

— Нищо, — въздъхна старши лейтенантът.

— А аз имам сюрприз.

— Намерихте ли го? — Игор се приближи.

— Не, не това. Сюрпризът е от съвсем друг род.

— Не ме мъчете, Михаил Михайлович.

— Страхувам се да говоря. Не ще повярват, — смееше се Осадчий, поклащайки светлите си коси.

— Другарю майор! — замоли се Веткин.

— В привидения вярвате ли?

— В привидения ли? — учуди се старши лейтенантът. — Не вярвам.

— Ще се наложи да повярвате. В она нощ, на превада върху ни стреля не някой друг, а един завърнал се от оня свят.

— Маничаров ли се е върнал от оня свят?

— Той съпътя. В гражданското отделение ми направи справка, без каквото и да е съмнения. Ах-

мед Маничаров е починал от разрыв на сърцето още през 1945 година. Бях в къщата, където е живял и кое-що узнах. Един старец съвпадат. Маничаров бил ерген, преди смъртта си живеел с някакъв роднина, който го погребал и веднага заминал. През 1942—43 година Ахмед не е бил в къщи, бил при партизаните. Удале ми се да намеря и гроба му. Забележително, не е ли вярно?

— Защо, обаче, се радвате, Михаил Михайлович? Нали това изменя цялата работа, разрушава нашата версия!

— Ни най-малко, — продължаваше да се усмихва майорът. — Само я затвърдява. Просто той се оказва по-хитър, отколкото мислехме. Погребан е не човекът, а фамилията име. А човекът скита по белия свят, явява се при матроса Бондар, стреля в нас със съвършено реални куршуми. Аз не бих се учудил, ако той сега седи в същия ресторант и спокойно яде.

— Значи, под друго име?

— Така предполагам.

— Но под какво? Ние пак сме в задънена улица. Как трябва да почваме отначало!

— Спокойно. Аз мисля, че името ще узнаем много скоро. Беда е само това, че имената у него са може би няколко.

— Все пак, Михаил Михайлович, трябва сами да се убедим. Може би, Маничаров е умрял наистина.

— Вие сте прави. Ще направим това, — съгласи се Осадчий.

Изследването на трупа реши да направят още същата нощ. Двама местни другари, Осадчий, Веткин и лекарят отидоха в гробищата.

Но лекар не потвърди

ва. Работниците разригнаха гроба, извадиха полуизгнилия ковчег. Когато снеха по хлупака му, оказа се, че ковчегът е празен.

— Е, какво казах? — усмихна се Осадчий. — Явно на Маничаров не му се е харесало на оня свят и той много отдавна го е напуснал и се наслаждава за свое удоволствие на всички благи на земния живот.

Старши лейтенантът млъкна: нищо не можеше възрази! Майорът се оказа прав.

9. Под чуждо име

Две седмици след пътуването до Бахчисарай следите отново доведоха Михаил Михайлович в санаториума „Планински въздух“.

През това време сътрудниците на държавна сигурност бяха свършили голяма работа. Помагаха им милицията, многобройни активисти от бригадите за съдействие.

Още в деня, когато Осадчий узна за минимална смърт на Маничаров, майорът разбра под каква маска се крие врагът. В ръцете на Ма-

ничаров се намираха документите на моряците от отряда „Вимпел“.

Пределят можеше сам да се възползува от тях, знаейки че истинските им стопани са загинали. Логиката подсказваше, че Маничаров ще вземе името на сам човек, когото роднини не ще търсят. Може би, даже на оня от моряците, който най-много прилича на него. Осадчий изучи списъка на личния състав на отряда, заедно с Попов обсъди всяка кандидатура, изясни кой от моряците беше ерген, нямаше близки, чий външни данни бяха могли да подхождат на Маничаров. Такава се оказаха петима, и майорът реши да започне търсенето с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

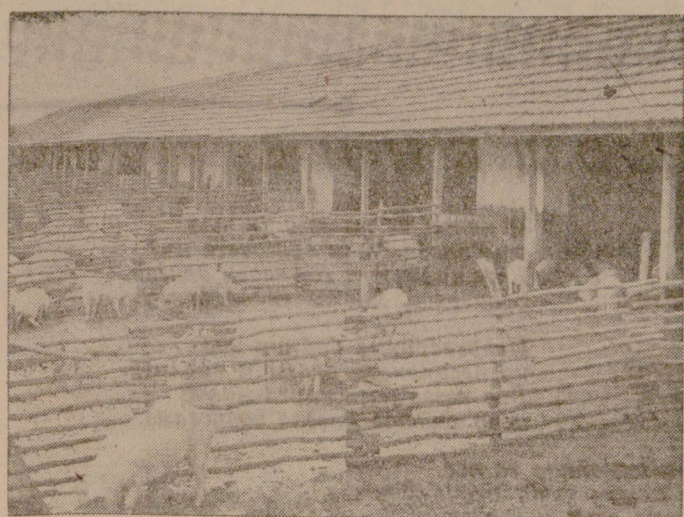
с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Измина известно време. Началникът на едно от отделенията на милицията съобщи на Осадчий, че в мощното стопанство на санаториума „Планински въздух“ работи някой Рахманов. Като узна за това, Осадчий веднага отиде във вече познатия му санаториум

с тях.

Нов модерен свинарник построен в с. Масларево.
Снимка: Ил. Манев

ИЗПОЛЗВАЙТЕ ТОЗИ ОПИТ!

ЛАГЕРНОТО ОТГЛЕЖДАНЕ НА СВИНЕТЕ

Поставената от Партията и Правителството задача да се увеличи броят на животните и тяхната продуктивност накарала управителния съвет на ТКЗС „В. Мавриков“ в с. Самоводене да замисли по-дълбоко за посевтината на произведената животинска продукция.

До 1958 година ние получавали един килограм прираст при свинете с по 5.5—6 кг концентриран фураж. По плана за 1959 година се предвиждаше да се произведе двойно повече свинско месо. Естествено при стария начин на отглеждане на свинете полученото свинско месо щеше да струва много скъпо.

Затова беше решено да се организира лагер за отглеждане на свинете. Избрано беше място, естествено защитено от ветровете, през което протича малката река Раковица. За ктс време беше изградена постройка с подържани материали. Тя представлява правоъгълник 70 м дълъг и 4 м широк, обграден с дълата сграда към изток. Северната, източната и западната страна бяха изпълнени на 1.5 м височина с пръти и измазани с кал. Покривът от наредени пръти е покрит отгоре със

слама. Към постройката в единия край е изградено помещение за живеене на гледачите и склад за фуражите. Към края на м. април бяха изкарани първите прасета в лагера. Още от първите няколко дни ясно проличаха предимствата на лагерното отглеждане. В лагера животните боледуват по-малко, по-добре усвояват храната, увеличава се техният апетит. По цял ден прасетата се ровят из реката, събират червеният и личинки, а когато напече силно слънцето, в следобедните летни дни се къпят в реката. По два пъти на ден прасетата се подхранва с концентриран фураж.

Под грижите на старите и опитни свинегледачи Костадин Дупалов и Ив. Йонков, под прякото ръководство на бригадира Георги Кабанянов, цялото лято през лагера преминаха всички лезтотин седемдесет и пет прасета. Те бяха изведени на лагера с тегло по 20—25 кг и престояха, докато направят по 75—80 кг, после се докарваха в стопанския двор — в свинарниците и се подлагаха на интензивно утаяване до 120—130 кг живо тегло, след което се продаваха на „Месоцентра“. От 575 прасета, преминали през лагера, беше получен 17,090 кг прираст, който по 8 лева кг прави 136,720 лева. За получаването на този прираст разходите са 64,059 кг фуражи по 1.20 лв. — 76,870 лева.

Тази година повече агнета

От 4—5 години насам овцефермата на ТКЗС в град Павликени бележи чувствителен напредък. Над 80 на сто от овцете вече са меринсови и полумеринсови. Завеждащ фермата Ганчо Минев и овчарите обичат работата си, спазват изискванията на зоотехническата наука.

Миналата година навреме беше извършена случна кампания. Овцете бяха добре подготвени. Всичко това допринесе щото овцете да станат значително по-рано. По този начин ще се получат и по-много мляко и вълна, по-големи ще станат агнетата.

От 1,340 овце-майки до 20 януари вече са се огнили 620, от които 160 са близини. Старши овчарят Тодор Ламбев и неговият помощник през 1959 година подлудиха от 150 овце 200 агнета. Тази година от 100 овце те са получили 140 агнета, като 45 от овцете са близини. Старши овчарят Кралю Костандинов пък от 90 овце е получил 130 агнета. И от неговото стадо 40 овце са близини. Добри резултати постигат и другите овчари.

Ст. Въртийски, дописник

ЗАСИЛЕНИ ГРИЖИ

През тези мразовитни дни в овцефермите на кооперативното стопанство в гр. Елена е особено оживено. Настъпва времето за оваяване на овцете. Затова са забързани и загряжени всички овцевъдци. На най-високата част на Велевския баир е овцефермата в Дърлевици. Гун всеки ден щета неуморно край стадото си овчарят Иван Йорданов. Неговите овце започнаха най-рано да се агнят. От 102 овце-майки той вече получи 48 агънца и с всеки изминат ден групата на малките палавци се увеличава.

Овчарят Марин Тодоров добре се грижи за овцете. С увеличено внимание следи състоянието на стадото си и овцевъдът от махала Големани, първенец през 1959 година по добив на вълна.

К. Василев, дописник

ЯНУАРСКИЯТ ПЛАН—ДЕЛО

Много и разнообразни са производствата на Градския промишлен комбинат в Търново. В един от цеховете му, ламираш се в с. Самоводене, се произвежда вата. Колективът на цеха разгледа Обръщението на Централния комитет на БКП и за работи с нова сила за изпълнение на плана за 1960 година.

Усилията на производствените не отидоха напразно. На 19 януари те изпълниха плана си за първия месец от годината. В чест на Пленума на Централния комитет на Партията по промишлеността и техническия прогрес, сега всички се трудат за предсрочно изпълнение на плана за февруари и следващите месеци на годината.

Ив. Байчев

ПОДОБРЯВАНЕТО НА РАБОТАТА — ОСНОВНА ЗАДАЧА

Много трудности срещна колективът на ДИП „П. Дивев“ в Г. Оряховица. Не достигаше пара, не достигаха машини, червен пипер, червени капии. И въпреки всичко планът за 1959 година бе изпълнен 106.72 на сто. Спазени са всички показатели: производителност на труда, фонд работна заплата и други, а първокачествената продукция е 97.06 на сто.

За 1960 година планът е увеличен в сравнение с 1959 г. с 43 на сто. Предвижда се да се разшири асортиментът и разфасовката, да се подобри качеството на продукцията, да се повиши производителността на труда и снижи себестойността на продукцията. Реализирането на всичко това естествено предпоставя още по-голяма упоритост.

Нещо ново за нашия колектив е построяването и пускането от месец юли в експлоатация новата амбалажна линия „Чеволане“ за производство на тенекени албалаж за нуждите на консервните предприятия от Северна България. Тя е не само нова линия, но и нова технология, непозната за нас. За овладяване работата на тази машина ръководството на предприятието в близко време ще изпрати наши специалисти-машинни инженери, машинни техници, инженер-технолози и работници на производствена практика в консервния комбинат „Витамин“ — гара Кричим. Освен това ръководството намира, че е

необходимо да се изпрати наш специалист в Италия, за да се запознае по-обстойно с машините и технологията в консервната индустрия.

Основно мерило за работата на нашия колектив е качеството на произведената продукция. Голяма част от продукцията ни — 70 на сто — е предназначена за износ. Именно поради това в нашата работа ние определяме и много тревожно поставяме въпроса за качеството и външното оформление на готовата продукция. На международния пазар нашата продукция трябва да бъде конкурентноспособна със своето високо качество, с привлекателен външен вид, точност в теглото и ниска себестойност. Не по-лоша трябва да бъде продукцията, която предлагаме на трудещите се в нашата страна.

Тия въпроси възникват за колективите още от първия ден на 1960 година. Ще отговорим ли на всички тях изисквания? Решено е — да!

Набелязани са организационно-технически мероприятия, чието изпълнение ще доведе неминуемо до цялостното подобряване на работата в предприятието. Безспорно, не е възможно производството на висококачествени консерви, без да имаме свежи, запазени суровини. А за това са необходими две условия: първо да се намали транспортното разстояние — ние предвиждаме то да бъде от 25 до 35 км — и второ, да се осигури ритмичност, график в доставката им. Затова ние

предвиждаме към средата на месец март да проведем едно съвещание с председателите, главните агрономи и бригадирите в зеленчуковите градини.

Взети са мерки за въвеждане на ежедневен лабораторен контрол.

Ние не знаем всички недостатъци на нашата продукция. За да ги научим и да вземем мерки срещу тях през месец март предвиждаме една среща с представители на търговските организации.

Високата хигиена в предприятието е един от основните фактори за висококачествено производство. За това, за да се поддържа високо санитарно-хигиенен режим при производството и изрядна чистота в цялото предприятие през 1960 година до първи май ще се бетонират всички пътища в помещениата, двора пред стерилния и сушилнен цехове, а също така ще се направят бетонни настълки до всички наши складове.

Нашият план и нашите мероприятия за подобряване на работата за 1960 година са реални и осъществими.

М. АРМЕНЧЕВ
началник на плановия отдел
ДКК „П. Дивев“

ПОЛЗАТА ОТ ВТОРИЧНИТЕ СУРОВИНИ Е ГОЛЯМА

По тавани и мазета, дворове на ТКЗС и МТС, заводи и фабрики, стоят неизползувани много железни отпадъци. Употребени в производството, те са богат източник на блага.

Трябва да се има предвид, че завод „Ленин“ работи освен с редовната руда и с примес от 40 на сто старо желязо.

За да се види ползата от вторичните суровини, ще направим кратко сравнение. На един тон редовна руда завод „Ленин“ заплаща 1400 лева. Един тон старо желязо струва на завода 450 лева, следователно една икономия от 950 лева за народното стопанство. При претопяването на 100 кг старо желязо се добиват 85 кг, а при редовна руда 36 кг. Освен завод „Ленин“ с отпадъци редовно се снабдяват завод „Сталин“, „Електрометал“.

Не по-малка е ползата при използването на стара хартия. От 1,000 кг хартия се прави икономия в размер на 800 лева. От 300 кг стара хартия се добива 250 кг нова, което дава икономия на 1 куб. метър дървесина.

Редица заводи, като „Книжко сортировачна фабрика“

За пример

Тя преодоля големи трудности и лишения. Всяка жена би се съгласила да работи на няколко километра от село, оставена сама през зимните дни. Но Стояна Йор-

данова издържа. Осем години вече тя работи в птицефермата на ТКЗС „Бачо Киро“ — с. Бяла черква, която се намира край село Вишовград.

Дългата практика и упоритостта ѝ си казаха дума. През 1959 г. Стояна изпълни плана си за яйцата още през м. септември. Началото на тази година е още по-обнадеждаващо. Стояна обещава да изпълни своя план още по-рано.

Хр. Петров

ОЖИВЛЕНИЕ В ЗЕЛЕНЧУКОВАТА ГРАДИНА

Половината от живота си Михаил Панайотов от с. Чакали е прекарал в чужбина. Голям е неговият опит в зеленчуковото производство. Той знае, че най-важното за ранно зеленчуково производство е подготовката.

Всеки ден само от зеленчуковата бригада в с. Чакали — ТКЗС, Беброво — излизат на работа по 40 ко-

ператори. Едни покриват парниците, други приготвят нови парници. Общо се подготвят 200 рами, от които 80 със зелен лук, 45 с магданоз, 20 с люти чушки, 30 рами с марули, а от 23 януари започна пикирането на площ под 5 рами, заредени с краставици.

Дончо Дим. Терзиев

На своя трудов пост са работниците от изкопийско-бетонджийската бригада на Илия Тодоров. Въпреки трудностите на сезона те подготвят основите на бъдещия жилищен блок на Градския народен совет — Търново.

Трибуна на стопанския ръководител

От всички производства икономии в себестойността

редното стопанство надплатено печалба от 710,000 лв. Това е резултат на изпълнението на плана за производство на свинско месо, което себестойността почти във всички цехове и производствата на предприятието.

В машинно-ремонтната база за „Хр. Камбуров“ с ръководител Иван Ботев на 100 лева стокова продукция при план 94.70 лв. разходи е достигнато 88.30 лева, като е реализирана икономия от 132,533 лева. В машинната база на гара Трапезица с ръководител Тодор Лазаров е реализирана икономия от снижение себестойността на продукцията 190,123 лева. В цеха за каучукови и найлонови изделия с ръководител Д. Радков, разходите за 100 лева стокова продукция при план 93.20 лева са сведени до 82.20 лева и т. н.

В цеха за каучукови и найлонови изделия за производството на гумени дървули и ботуши до миналата година употребявахме синтетично лепило, което доставяхме от другарде. То идваше нееритично и най-важното не навреме. Много често само поради липса на лепило производството се затормозваше, допускаха се и престои. Ръководителят на цеха предложи нов начин за производство на каучукова смес и собствено производство на лепило, с отлични качества, което бе

внедрено и само за два месеца преустановихме нередовните доставки на каучуковото лепило, от което реализирахме за 9 месеца над 11,000 лева икономия при по-добро качество на произведените артикули.

В машинно-ремонтната база за „Хр. Камбуров“ сменният майстор и носител на „Народен орден на труда“ средбрен Витан Петков предложи и внедри в производството нов метод за производство на въжници за парниковите рами, като се използва напълно основният материал, без да се допуска отпадъци.

Почти във всички цехове внедрихме ежесмесно отчитане пред целия колектив на изпълнението на трудовите норми и разходните норми за материалите с кратък доклад на ръководителя на цеха, в който са отразени допускните слабости през месеца и се набелязват конкретни мероприятия за отстраняването на тези слабости.

С много малки изключения почти от всички производства надплатено снижение на себестойността. Така, например, в тенекеджийската работилница, където се произвеждат над 20 артикули за широко потребление, без изключение, всички произведения имат фактическа себестойност по-ниска от пла-

новата. Такова е положението и за производство на юртини и дюшеци, в цеха за шивашка конфекция, в дърводелската работилница в машинните бази и други.

В тенекеджийската работилница, например, през изтеклата година, благодарение на внедреното рационализаторско предложение на ръководителя Филчо Филев са оползотворени напълно всички ламаринени отпадъци до най-маломерните парчета, като най-напред поедерите отпадъци се сортират и след това минават през щандовите преси като се използват за производство на ламаринки за кроен коркови запушалки. След това по-дребните отпадъци, даже и отпадъците от производството на ламаринки за кроенкорки, минават втори път през други щандови преси за производство на по-дребни изделия за ширпотреба, за петони, обковки и други предмети.

Само за 9 месеца в тенекеджийския отдел са употребени над 32 тона отпадъци, докато преди голяма част от тази ламарина се предаваше на „Вторични суровини“ на съвсем незначителна цена.

Доскоро в мазата и по тавана на този цех имаше над 15 тона отпадъчна ламарина от черно тенек, която не можеше да се използва освен за предаване

на ДСП „Вторични суровини“. През изтеклата година почти цялото количество отпадъчни тенеке бе използвано чрез щандовите преси като предварително ламарината бе оксидирана.

За увеличаване производителността на труда и за подобряване на съществуващата организация в този цех бяха направени, макар и незначителни на пръв поглед, но с голям ефект, размествания на пресите и др. съоръжения с оглед да се създаде по-удобно работно място за производственика и най-важното да се скъси транспорт на материалите и полупроизводите.

За съжаление в този цех можехме да имаме по-добри резултати в това отношение, но мястото е тясно и крайно неподходящо за дейността, за която се използва. Ние имаме и цехове, където от отделните производства, бяха реализирани преразходки вместо икономии—производството на шивашка вата, където поради липса на основни материали ватената ф-ка в Самоводене работеше с половин капацитет, в столарската работилница в с. Килифарево за приборграфичните столове и др. Всички съзнават, че това е ненормално положение и че не е неизбежно.

На базата на постигнатите резултати през изтеклата година предприятието ни за 1960 год. получи увеличаване на програмата по всички показатели и особено напрежение по плана за снижение себестойността и печалбата.

Затова ние предвиждаме нови мероприятия, да завършим и тази година с чест.

Н. В. ЧАВДАРОВ
главен счетоводител на Градския промишлен комбинат — Търново

— София, ДКФ „Д. Благоев“ — Белово, ДКФ „Тракия“ — Пазарджик за книжната индустрия и ДИП „Г. Генев“ — Габрово и ДВТК „Ручо“ — Искър за вълнената, черпак своите източници за подхранване предимно от вторични суровини.

Доста голям дял има събирането на цветни метали и тяхното претопяване. Заводите „Г. Дамянов“ — Пирдоп, „Г. Димитров“ — Елисейна и ДИП „Ст. Бъчваров“ — Севлиево влатат голям процент цветни метали под формата на вторични суровини, което спомага за добиването на син камък, медна жица и други произведения за износ.

Напоследък друг отрасъл, внедрен в дейността на „Вторични суровини“, е проскубането на патици, гъски, пуйки и кокошки. За целта е създадена база за „Пух и перушина“ в Плевен. Ефективността е голяма. Много ценна външна валута влиза в нашата страна. Холандия, Италия, Англия и други страни са редовни купувачи. С проскубането не се напасат никакви вредни на домашните птици. Напротив, увеличава се тяхното тегло.

За периода от 1 до 12 януари 1960 година комсомолците от ДКК „Република“ — Свищов събраха и предадоха 3,000 кг книжни отпадъци. Добре е това да не остане единствен пример. От пионерските и комсомолските организации в Свищов най-голяма находчивост проявяват пионерите от второ основно училище с дружинен ръководител Ст. Стоянов, под непосредствен контрол на учителя Драган Станчев. Те събраха и предадоха през 1959 г. 34,000 кг железни и 15,000 кг книжни отпадъци. Подобна инициатива прояви и др. Юлия Вачкова, която организира учениците от VII „Б“ клас на първо основно училище, на който е класен ръководител и събраха 5,000 кг железни отпадъци.

В нашия район много се подценява събирането на вторични суровини. Селкохоите без изключение работят слабо. Закупителски апарат не е изграден. Не се обхождат редовно домовете и дворовете на ТКЗС. Не се изискват своевременно протоколите за брак. Не се упоритва контрол над организациите на ДКМС и читалищата. Тяхната дейност е незадоволителна. Също е положението и в град Свищов. Така, например, от ДКК „Република“ се отклоняват безотговорно безплатно много тонове железни отпадъци. За 1959 г. са отклонени 100 тона бяло тенек. Това спъва плана.

До края на м. декември 1959 г. не се проявяваше никакъв интерес към събирането на хартия.

Нужно е да се подобри този вид стопанска дейност.

Йордан ГРИГОРОВ
„Вторични суровини“ — Свищов

в „БОРБА“
Стр. 3 бр. 13 от 28. 1. 1960 г.

100 години от рождението на А. П. Чехов

Гордост и слава на руския народ

А. П. Чехов и Максим Горки

„За да сееш слънце, трябва да го носиш в себе си“ — бе казал някога един писател. Това слънце, слънцето на свободата, на безграничната гореща обич към народа, безпощадна омраза към деспотизма, произвола и пошлостта носеше в себе си великият руски писател Антон Павлович Чехов.

Роден на 29 януари 1860 г. в Таганрог Чехов расте сред суровия деспотичен режим в семейството, управяван от баща му — бакалин. Детството на писателя е толкова безрадостно, изпълнено с тежък труд, унижение и лицемерие, че сам той впоследствие с това пише: „В детството ми нямаше детство“.

Своята литературна дейност Чехов започва през мрачните и тежки години на свирепото вилнее на царската реакция.

Главен герой в книгите му е истината. Никога и нигде той не си позволявал да поддържа, да украсява живота. В неговите книги не може да се намери нито една фалшива нота, в нищо той не е изменил на великия принцип на реалистичното изкуство — вярност към действителността. И колко широко, многостранно обхваща неговият писателски талант тогавашния

живот в Русия? Кого ли няма да срещнеш в неговите книги: притиснати от мизерията, доведени до отчаяние селяни, навъсени фабрични работници, тълпи и жестоки полицейски чиновници, полове от всички звания и рангове, помещици, феодални, генерали, офицери, войници, инженери, адвокати, учители, лекари, художници, писатели, царски чиновници като се започне от най-жалките и затъпени до най-висшите сановници. . . И всеки характер е дълбоко своеобразен.

На пръв поглед всичко описано от Чехов е обикновено и деликатно. Но величното му на художник е тъкмо в това, че в най-обикновеното явление писателят разкрива ярките черти на епохата.

Зад външното спокойствие на чеховите разкази се крие винаги дълбоката ненавист на писателя към всякакви форми на произвол, угнетяване, пошлост, морална нечистотливост, и той с цялата сила на правдата на изкуството изобличава защитниците на антинародния режим, който господства в страната. След Гогол и Шchedrin той в съвършенство владее силното и страшно оръжие на смеха. Ненадминат майстор на хумора,

той умее във всеки комичен характер и комично положение да вложи дълбока и сериозна мисъл. Той владее не само всички отсенки на хумора, а нещо повече — достига до изпепеляваща сатира. Оболъкваният и тъп подполковник Припибеев, полицейският надзирател Очу-мелов от „Хамелион“, чиято подла душца проличава така силно и сполучливо в самото заглавие на разказа, отвратителният враг на всички свежо и ново учителите Беликов („Човекът в калъф“) самодоволното нищожество в науката проф. Серебряков от „Вуйчо Ваньо“ — това са типични образи, издигнали се до най-добрите постижения на световната сатирична литература.

Когато в печата се появи разказът „Палата № 6“, всичко най-добро и прогресивно в Русия го възприе като страшен и суров обвинител акт срещу царското самодържавие, срещу режима на подличничество, терор и безправие. В това произведение Чехов осъди и онези интелектуалци, които искаха да се оградят от всички мерзости на тогавашния живот с „чистата“ наука или „чистото“ изкуство.

Книгите на Чехов будеха гневен протест срещу тогавашния строй. Те и сега поддържат свещен гняв към всички подличници на трудолюбивия народ.

Сурови, тъжни и трагични неща откри Чехов пред хората в своите книги. Но колкото и мрачен да е животът, който го заобикаля, колкото и тежки да са подличничеството и произволът, у писателя никога не угасва вярата в силата, таланта и гения на неговия народ, вярата в по-доброто бъдеще. Вярата в руския човек, вярата в победата на честните труженици, истинските представители на народа, звучи дори в най-суровите и безпощадни негови разкази.

Истински русин и сам голям труженик Чехов дълбоко разбира и най-много ценни в човека труда, уменията да работи, да се отдава до край на любимата и полезна за хората работа. Именно от позициите на трудолюбив човек той ненавижда и разобличава лениостта, тъпотата, пошлостта и паразитизма на подпопствувачите класи. Той отдава цялата си любов на трудолюбивия народ, творец на всички богатства на земята. Неговите герои мечтаят за щастие на свободния труд, който носи радост и наслада на хората.

Прониквайки мислено в бъдещето, обръщайки се направо към нашето време, Чехов възкликва чрез своя герой в „Три сестри“:

„ . . . Подготвя се здрава, силна буря, която идва, която вече е близо и скоро

ще помете от нашето общество лениостта, равнодушието, предубеждението към труда, гнилостта, скука. Аз ще работя, а след някакъв си 25—30 години ще работи всеки човек вече. Всеки.“

Големият писател, изпълнен с любов към народа, извърши извънредно трудно за тогавашните условия пътешествие през цяла Русия до далечния остров Сахалин. И изправен на пустинните тогава брегове на Енисей, той написа в бележника си: „Какъв пълнокръвен, умен и смел живот ще настъпи с течение на времето по тези брегове!“

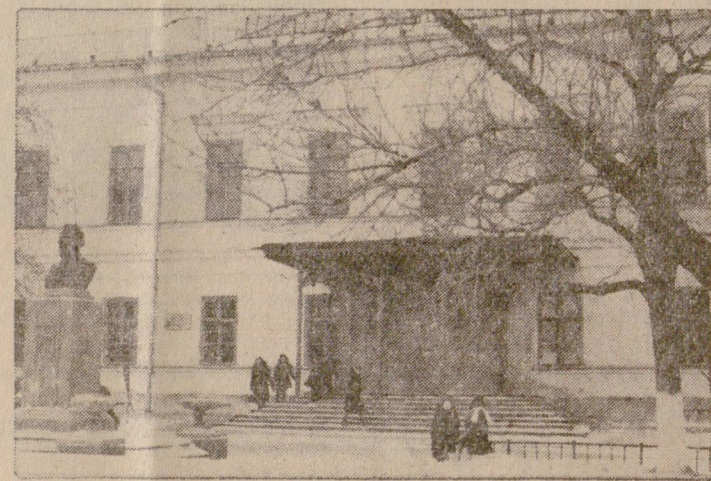
Тези благородни прогресивни идеи, тази бодрост, светъл оптимизъм и вяра в човека, в своя народ, в го-ва, че пощата не е вечна и непременно ще настъпи зората, правят Чехов скъп и близък на прогресивните хора в света.

Строгий ценител на литературата Максим Горки с възхищение писа, че Чехов е писател, в чиито произведения няма нито една излизна дума. „Пушкин в проза“, казваше за Чехов безпощадният към всичко фалшиво Лев Толстой.

Чехов е ненадминат майстор на литературния език, поразяващ със своята точност, образност на изрече-та, съдържателност, умение с няколко думи да даде цяла картина, характерна черта на героя, описание на събитие. Затова произведенията на Чехов са образци на най-голямо изкуство.

Чехов, този истински руски писател, който предава в книгите си с огромна сила и своеобразност на националния характер, и обаяние-то на родната природа, който пише на най-блестящ и хубав руски език — този руски художник на словото стана любим писател не само на руския народ, но и на цялото прогресивно човечество.

Проф. Владимир ЕРМИЛОВ

Училището в гр. Таганрог, където Чехов е учил
Снимка: А. НАГОРНИ

Смъртта на чиновника

През една прекрасна вечер, не по-малко прекрасен ексектор Иван Дмитрич Червяков, седеше на едно кресло във втория ред и гледаше с бинокъл „Корневилските камбани“. Той гледаше и се чувствуваше на върха на щастие. Но изведнаж. . . В разказите често се среща това „но изведнаж“. Авторите са прави: животът е така пълен с внезапности! Но изведнаж лицето му се намръщи, очите се обърнаха, дишането спря. . . той отмахна бинокла от очите си, наведе се и. . . апчи!!! Кихна, както виждате. Кихането никъде и никому не се забранява. Кихат и селяните, и полицейските началници и понякога дори и тайните съветници. Всички кихат. Червяков никак не се засрами, изпри се с кърпичката си и, като вежлив човек, погледна около себе си; не е ли обезпокоил някого с кихането си? Но тука вече се наложих да се засрами. Той видя, че старчето, което седеше пред него, на първия ред, грижливо изтриваше плещината и шията си с ръкавица и мърмореше нещо. В лицето на стареца

РАЗКАЗ
от А. П. ЧЕХОВ

Червяков позна статския генерал Брижжалов, който служеше по ведомството на железниците.

„Аз го опръсках!“ — помисли си Червяков. — Не е мой началник, чужд е, но все пак неудобно. Трябва да се извиня.“

Червяков покашли, наведе туловището си напред и зашепна на ухото на генерала:

— Извинете, ваше-ство, аз ви опръсках. . . аз не очаквах. . .

— Нищо, нищо. . .

— За бога, извинете. Аз зер. . . аз без да искам!

— Ах, седнете, моля ви се! Оставете ме да слушам!

Червяков се засрами, главо-во се усмихна и почна да гледа на сцената. Гледаше той, но блаженство вече не чувствуваше. Почна да го поизмъчва безпокойство. В антракта той се приближи до Брижжалов, повър-ти се около него и, като изди-ваше плахостта си, промърмори:

— Аз ви опръсках, ваше-ство. . . Простете ми. . . Аз зер. . . не че. . .

— Ах, стигате. . . Аз вече забравих, а вие все за това! — каза генералът и негър-педиво мръдна долната си

устина.

„Забравил, а в очите му ехидство, — помисли си Червяков, като подозрително поглеждаше генерала. — И да говори не иска: Би трябвало да му, обясни, че съвсем не исках. . . че това е природен закон, иначе ще си помисли, че съм искал да го поизмъква. . .“

Като си отиде у дома Червяков разправя на жена си за своето невежество. Яена му, както му се стори, твърде лекомислено се отнесе към станалото; тя само се изплаши, а после, когато узна, че Брижжалов е „чужд“, успокои се.

— Все пак иди, извини се, — каза тя. — Ще помисли, че не умеем да се държим на публично място!

— Та тъкмо това я! Аз му се извиних, а той никак си странно. . . Ни една речна дума не каза. Па и няма-ше кога да разговаря.

На другия ден Червяков облече новия си вил-мундир, подстрига се и отиде при Брижжалов да се обесия-ва. . . Като влезе в прием-ната на генерала, той видя много просители, а межд-у просителите и самият ге-нерал, който вече е почнал приемането на прошенията,

Като разпита няколко про-сителни, генералът дигна очи към Червяков.

— Вчера в „Аркадия“, ако си спомняте, ваше-ство — почна да докльава ексек-торът: — аз кихнах и. . . не очаквах ви опръсках. . . Изв. . .

— Какви глупости. . . Бог знае какво! Какво жа-лаете? — обърна се ге-нералът към другия просител. „Не иска да говори!“ — по-мисли си Червяков, като приближаваше. — Сърди се, значи. . . Не, това не може да се остави така. . . Аз ще му обясня. . .

Когато генералът свърши беседата си с последния просител и се опъти към върхешните апартаменти, Червяков крачна зад него и замърмори:

— Ваше-ство! Ако се осме-лявам да безпокоя ваше-ство, то е именно от чувст-вото, мога да кажа, на раз-каяние! . . . Не нарочно, ако благоволят да знаете!

Генералът изостри плач-ливото си лице и махна с ръка.

— Но вие просто се под-диргавате, драги господин-чо! — каза той, като се скри зад вратата.

— Какви подигравки има-тука? — помисли си Червя-ков. — Тука съвсем никакви подигравки няма! Генерал, а не може да разбере! Цом е така, аз няма вече да се извинявам пред този фан-

Ний живеем тревожните дни на епоха напрегната, хубава. Отшумяват беда и войни, раснат хората в слънцето влюбени.

Вебра пролет целива света и обгръща го с клони разлистени. Рът изправя из дима, из калта на живота великата истина.

Не! Не искаме нищо за нас за борби, тежък труд, недосяждане. . . Ние дадохме огън и страст на мечтите за светлото раждане!

И какво, че по земния шар още злоба души враговете ни? Комунизмът — тоя верен другар, проверява, множи редовете ни!

Изпреварихме бийния ход на неспирното време и вислите. Във всевечната книга-живот ново бъдеще днеска записваме,

П. БАХОВ

Литкръжок „Ал. Константинов“ — Свищов

БИБЛИОТЕКАТА ЛЮБИМО МЯСТО ЗА ПИОНЕРИТЕ

Може без преувеличение да се каже, че библиотеката при читалище „Напредък“ в Горна Оряховица е любимо място за пионерите от града. От една година при

не дават своя принос самите пионери. Вместо прахосване на времето в празни игри, пионери предпочетоха да вложат своя труд през лятната

ничките в училище Йорданка Михалева, Марийка Абаджиева, Ваня Попова и др. са прочели над 140 тома литература. Малките Вергиния Иванова, Мария Ди-

библиотеката е открит и специален детски отдел, за чието обзавеждане и подрежда-

ваканция в полза на библиотеката. Дни и седмици наред, от сутрин до вечер с жар изпълняваха поставените им задачи. Помагаха в обработката на новополучените книги, писаха писма на някои закъсняващи читатели подпелваха книги или записваха книги в читателските картони на своите по-малки другари.

През лятната ваканция се отличиха особено пионери-те Йордан Дремов (даде 50 доброволни трудовни), Ваня Попова, Росица Дешева, Снежана Кръстева и др. През зимната януарска ваканция се проявиха пионерите: Изчезар Рачев, Георги Градинаров, Георги Анастасов и др. Пионерите от петите класове на Първо основно училище подвързаха над 300 тома литература за детски отдел. Проявиха се Янка Бакалова, Недка Пенева, Нели Шабанова и други.

Не случайно пионерите обикнаха библиотеката. Тук те допелват знанията си по история, география, литература, зоология и др. предмет, които изучават в училище. За една година отлич-

мова, Илия Кирилов, който тъкмо ояха научили азбуката и прекрчиха прага на библиотеката, днес са отличници в училище и са пай-ревностните пазители на книгата.

За една година децата от Горна Оряховица са прочели над 42,000 тома литература, а над 1,300 деца са редовни читатели на детския отдел. Само една седмица през януари са раздадени над 1,500 тома литература и са записани повече от 500 читатели за новата година.

Тази здрава връзка, създадена между читалищната библиотека и училищата в Горна Оряховица играе решаваща роля за създаване моралния облик на новия, социалистически човек.

Кинка ПАУНОВА
библиотекарка при читалище „Напредък“ в Горна Оряховица

На снимката: В детския отдел на читалищната библиотека винаги е оживено. Малките читатели бързат да си изберат хубави книжки за прочит.

Снимка: Г. Мусински

Кар. П. Борсуков

— Откакто нашият пропаса, не сме си купували дърва! .

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: вестник „Борба“ — първонен ул. „Звезда Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-26; отдел по идеоло-гическите и организационните въпроси — 31-41; отдел по въпросите на народното сто-панство — 25-27; информационен отдел и илюстрации — 24-59; счетоводство — 32-59.